

Cap. I. *Prezentare generală* *Istoric, populație și așezare geografică*

Comuna Tîmboiești este una dintre cele mai importante așezări ale județului Vrancea.

Ea este așezată în partea de sud a județului întinzându-se de o parte și de alta a cursului mijlociu al pârâului Slimnic, fiind alcătuită din satele: Tîmboiești, în care se află reședința comunei, Slimnic, Pădureni, Pietroasa și Trestieni.

Se învecinează la nord cu comunele Bordești și Dumbrăveni, la nord-vest cu comuna Dumitrești, la sud-vest cu județul Buzău și comuna Slobozia-Bradului, la sud și sud-est din nou cu județul Buzău iar la est cu comuna Obrejița.

Numărul populației este de 3200 locuitori conform recesământului din luna Martie 2002. Suprafața agricolă este formată din:

- vii	758 ha
- arabil	905 ha
- pășuni	444 ha
- fânețe	2 ha
- livezi	2 ha
- pădure	370 ha

Relieful este alcătuit din dealuri și câmpii, dealurile fiind preponderente. Dealurile fac parte din regiunea Subcarpatică a Curburii în marea depresiune a Vrancei cu subdiviziunea ei, microdepresiunea Râmna-Dumitrești, iar câmpiile fac parte din Câmpia Înaltă a Râmnicului, parte componentă a Câmpiei Române.

Relieful și clima oferă condiții prielnice pentru cultivarea viței de vie, ceea ce face din Tîmboiești o renumită și veritabilă podgorie, a cărei faimă s-a generalizat la scară națională de mai mult timp.

Din punct de vedere istoric, comuna este o așezare foarte veche, documentar este atestată din anul 1548, așa cum reiese din documentul nr. 399 al Academiei Române, în care se precizează că domnitorul Mircea-Vodă, încredințează unui oarecare boier Negru moșiile din comuna Tîmboiești.

Din declarațiile verbale ale bătrânului Marin Cernat, care a trăit până în anul 1938, reiese că satul ar avea o vechime și mai mare adică din timpul domniei lui Vlad Tepeș (1456-1462). În acest sens nu există nici un document.

Numele comunei, derivă așa cum se găsește explicat tot în analele Academiei de la cuvântul "dâmb", care a evoluat în decursul anilor la "tâmb" și de aici numele actual al comunei Tîmboiești. Acest lucru se poate constata foarte ușor dacă comuna este privită din partea șesului de unde se profilează dealurile (dâmburile): Gârbovi, Căpățâna, Gurguiata, Trestieni și altele.

Inițial s-a crezut că numele comunei ar fi derivat de la familia Tâmboescu, dar acest este foarte ușor infirmat de faptul că această familie a avut diverse proprietăți pe aceste meleaguri abia în secolul trecut iar numele comunei este cu mult mai vechi.

Primele locuințe în cadrul comunei au apărut de-a lungul pârâului Slimnic, așezare ce poartă numele de Valea Tîmboiești. O dată cu trecerea timpului, populația a crescut numeric, ceea ce a făcut ca așezarea să se extindă și să se formeze mai multe sate, acestea fiind amintite în partea de început a lucrării.

S-ar părea că numele apei Slimnic vine din limba slavonă, în care cuvântul "slivnii" înseamnă prune, deci ar aminti de livezile bogate în pruni care erau pe aceste locuri în acea vreme.

Dintre satele care fac parte din componența comunei, satul Pădureni se pare că este o așezare mai nouă, în locul care cu mult timp în urmă părea neproductiv și era acoperit cu mărăcini. Se povestește că satul a mai purtat numele și de "Olteni",

datorită faptului că primii locuitori stabiliți în această parte a comunei ar fi fost olteni, pe care cei din Valea Tîmboieștilor nu i-ar fi primit să se așeze prea aproape de ei. Satul purta numele de "Mărăcini", iar actuala denumire a primit-o în urma unei adunări populare din septembrie 1954, adunare în care cei prezenți au schimbat numele satului ca urmare a Decretului Consiliului de Stat în acest sens. Din discuțiile purtate cu această ocazie s-a găsit că nu mărăcinișuri ar fi fost în aceste locuri ci păduri mari, dovadă că un sector din acest sat poartă denumirea de "Buturugi".

În satul Ruget pe un platou a existat un vechi schit de călugări, făcut din bârne, denumit Schitul Cesîrului. Schitul s-a aflat pe locul moștenit de la bătrâni, unde de fapt se află și o cruce cu scris vechi. Schitul s-a desființat datorită ciumei care a bântuit în rândul localnicilor din schit și a celor din jur.

Se povestește că într-o zi, o casă a luat foc, acesta extinzându-se și mai mulți locuitori au rămas fără gospodării. Ei și-au ridicat alte case ceva mai la deal pe locul unde astăzi se află satul Trestieni. Se crede că numele satului ar veni de la traista pe care o purtau aceștia datorită faptului că rămăseseră săraci lipiți.

În partea de N-V a satului Tîmboiești, adăpostit într-o vale strîmtă ce duce spre izvorul Slimnicului se află satul Pietroasa, populat cu tigani fugiți de la curțile boerești ale lui Șuțu, Robescu, Plaginott și alții.

Cap. II. Comuna și populația ei de-a lungul istoriei

În decursul orânduirii feudale țăranii comunei Tîmboiești au fost supuși la o sumedenie de dări față de stat, la care se adaugă exploatarea boierilor și a slugilor acestora. Mulți dintre țărani erau la început liberi, conform datinei din așa numita "țară a Vrancei", dar treptat aceștia își pierd libertatea căzând în stare de șerbie. Foarte puțini țărani au rămas liberi, majoritatea devenind clăcași pe moșiile boierilor, dintre care cel mai mare era boierul Plaginott care își sporise averile prin căsătoria cu o fată din familia prințului Știrbei. În secolul trecut erau boieri mici cu rangul de postelnic ca: Năstăsescu, Mateiescu, etc.

De pe vremea fanarioților au rămas câteva familii de greci care au reușit să dețină suprafete mari de pământ ca: Mărgărit, Portocală și alții, pământ pe care îl lucrau prin exploatarea celor săraci.

O altă parte din pământ era în stăpânirea familiei Robescu pe care îl lucra în dijmă. Mare parte din țăranii din satul Slimnic lucrau pe moșia boierului Filipescu din Obrejița, sat care din 1962 aparține comunei Tîmboiești.

În ceea ce privește conducerea treburilor obștești acestea erau lăsate în seama celor înstăriți, iar dreptul la vot îl aveau numai cei care plăteau un impozit mai mare de 60 de lei. Această sumă nu putea fi plătită de nici unul dintre țărani. Țăranii erau considerați buni numai pentru muncă și pentru a fi trimiși la războaie.

Anul mării răscoale țăărănești de la 1907 este foarte bine individualizat în comuna noastră prin revolta localnicilor împotriva moșierului Franasovici, atacându-i conacul de la Obrejița, și punând pe fugă pe arendașul Murgescu, îndreptându-se apoi spre conacul lui Ion Plagnott de la Plainești-Dumbrăveni. În confruntarea cu batalionul maiorului Moșoiu, țăranii au fost nevoiți să se retragă, unii căzând în luptă, iar alții fiind schinjuți și persecutați de către autorități. Dintre cei care și-au pierdut viața pe câmpul de luptă amintim pe: Sava Nistoroiu, Buzăianu, Pleșea, Niță, Chirtoc. Au participat și femei ca de exemplu Păuna Ralea. În fruntea țăranilor în 1907 se afla țăranul Constantin S Radu.

Țărănimea comunei dând dovadă de un mare patriotism a răspuns prezent în momentele de cumpănă, când țara era la grea încercare. Astfel, cu ocazia războiului de independență din 1877 au plecat pe front un număr de 50 de tineri din care 4 au căzut pe câmpul de luptă. Printre cei 4 țărani morți în război se află Ciubotaru Tudor,

Oprea Năstase și alți 2 eroi. În cadrul primei conflagrații mondiale din 1916-1918, din comuna noastră au participat 543 de ostași, căzând dintre ei pe câmpul de luptă un număr de 118.

În perioada de după război s-au ridicat o serie de îmbogățiri de război ca: Năstăsescu Costache, Pătrașcu Roman și alții care și-au mărit suprafețele ce le aveau cu alte pământuri cumpărate cu prețuri mici de la țărani lipsiți de mijloace bănești, făcându-l pe aceștia să lucreze la ei. Un alt sistem de îmbogățire și acaparare de terenuri a fost acela de a da bani cu împrumut, luând dobânzi care de multe ori întrecea suma împrumutată, iar cei nevoiți să se împrumute, ori nu scăpau de datorii, ori îi dădeau în schimb pământul cămătarului.

Perioada dictaturii militaro-fasciste s-a manifestat deosebit de nefast și asupra localnicilor, aceștia participând într-un număr foarte mare în lupta dusă pentru apărarea patriei, cât și în campania dusă pentru eliberarea altor state de sub dominația fascistă. Mulți dintre cei plecați pe front nu sau mai întors sau au rămas cu sechele pentru tot restul vieții. Dintre eroii care au participat la război amintim pe:

Reforma agrară din Martie 1945 a guvernului Dr. Petru Groza a dat pământ pe cale democratică, fără răscumpărare unui însemnat număr de familii țărănești.

În luna Aprilie a anului 1959 s-a semnat actul de naștere al Cooperativei Agricole de producție din Tîmboiești avându-l ca președinte pe Neacșu Gheorghe. La început s-au înscris în C.A.P. doar 189 de familii dar în cursul anului 1961 s-a făcut înscrierea în masă a familiilor de țărani în primul rând datorită măsurilor de constrângere impuse de către Partidul Comunist asupra acestora.

Majoritatea familiilor au fost nemulțumite pentru pierderea dreptului de proprietate asupra pământului prin intrarea forțată în C.A.P., nemulțumire care a fost în parte reparată după anul 1989 odată cu punerea în posesie a foștilor proprietari sau a moștenitorilor acestora pe suprafețele deținute înaintea colectivizării și desființarea C.A.P.

C.A.P. Tîmboiești a fost condus în perioada cât a funcționat de următorii președinți: Neacșu Gheorghe, Davidoiu Ion, Ștefan Gheorghe.

Cap. III. Dezvoltarea infrastructurii și situația socială

Primul local de școală a fost situat în vatra satului Tîmboiești, funcționând din anul 1673. Primele lecții la școală au fost predate de către preotul Tudor. Lecțiile se desfășurau iarna în clasă, iar vara în tinda unei foste biserici din lemn. Un alt preot care a răspândit știința de carte la Tîmboiești a fost Dumitru Alexandrescu. Primul învățător ce a fost pregătit special pentru catedră se numea Ion Bezescu, fiind urmat cam prin 1887 de către Constantin Dumitrescu.

În anul 1889 începe construirea localului de școală special destinat procesului de învățământ, compus din două săli de clasă. În anul 1909 construcției i se adaugă o altă sală de clasă, iar în 1923 i se atașează cea de-a patra sală de clasă. Acest local se afla pe Valea Tîmboiești. Cursurile școlii Tîmboiești erau frecventate și de elevii din satul Trestieni și din localitatea Bordeștii de jos, deoarece aici nu exista un locaș de învățământ.

În anul 1921 se înființează un post de învățător și la Trestieni, acesta desfășurându-și activitatea într-o casă particulară până în 1928, când se cumpără imobilul, ce este destinat special școlii și pe locul căruia între anii 1966-1968 se ridică o școală nouă cu două săli de clasă și anexele corespunzătoare, ce funcționează și astăzi, învățător fiind în prezent Barbu Ioniță.

În anul 1926 în satul Slimnic se înființează două posturi de învățători și se ridică o școală nouă ce va fi finalizată în 1934, care va rămâne în forma inițială până în

1964, când i se adaugă un număr de săli de clasă și se transformă în școală generală de 8 ani, ce funcționează în prezent cu un colectiv format din: 5 profesori, 4 învățători și o educatoare.

În anul școlar 1948/1949 școala Timboiești este transformată în gimnaziu cu numele de "Gimnaziu unic Timboiești" frecventat atât de elevi din localitate dar și din comunele vecine ca: Bordești, Coroteni, Slobozia-Bradului și altele. Gimnaziul poseda atunci un internat și o cantină.

În anul școlar 1951 gimnaziul este transformat în școală elementară de 7 ani, devenind în 1964/1965 școală generală de 8 ani.

În anul 1970 s-a început construirea actualei școli generale, compusă din săli de clasă, laboratoare, anexe, construcție ce a fost finalizată în toamna anului 1971. În anul 1986 școala a fost acoperită cu țiglă, eliminându-se astfel problemele care apăreau datorită infiltrațiilor.

În prezent în comuna Timboiești se desfășoară un învățământ modern și de calitate, ca urmare a asigurării tuturor condițiilor necesare efectuării unui proces didactic la un nivel cât mai ridicat. Învățământul la nivelul comunei este condus de către directorul coordonator prof. Gavrilăscu Ana, cuprinzând 3 localuri de școală (2 școli generale de 8 ani și o școală la Trestieni în care se predă simultan pentru clasele I-IV) care sunt frecventate de un număr de 453 elevi și 2 grădinițe care sunt frecventate de 55 de preșcolari.

Școala Timboiești a fost dotată din anul 2005 cu un modern laborator de informatică unde deprind tainele calculatorului atât copii din clasele II-IV cât și cei din clasele V-VIII, profesor îndrumător fiind doamna profesor Antonache Corina-Gina.

La nivelul întregii comune procesul educațional este realizat de un număr de 26 de cadre didactice din care 2 la grădiniță.

Conducerea administrativă a comunei a avut sediul tot pe Valea Timboiești unde s-a construit primul local propriu în perioada 1838-1840, construcție făcută din nuiele și învelită cu paie. Ceva mai târziu pe locul unde se află astăzi Primăria Timboiești s-a construit un nou local în 1897. Actualul sediu al primăriei a fost ridicat în anul 1943 și datează și astăzi, suferind o serie de modernizări și construcții suplimentare realizate în ultimii ani pentru o mai bună funcționalitate. În anul 2007 a fost finalizată ultima reabilitare la sediul primăriei, construcția fiind acum una modernă cu toate facilitățile necesare.

Conducerea comunei este asigurată de către primarul Marcel Alexandrescu și viceprimarul Mihalcea Daniela și de un număr de 13 consilieri locali. Aparatul propriu de lucru al primăriei cuprinde un număr de 13 funcționari.

Înainte evenimentelor din 1989 conducerea comunei a fost asigurată pentru o perioadă mai mare de timp, de către următorii primari: Neacșu Gheorghe, Dinică Ion, Băcâin Dumitru, Bărhală Iordana, Ardeleanu Teodor.

După evenimentele din 1989 în fruntea comunei s-a aflat pentru o perioadă interimară domnul Antonache Petre, acesta făcând parte din FSN, în calitate de primari au fost următorii: Ponea Liviu (1990-1992), Nistoroiu Virgil (1992-1994), Alexandrescu Marcel din 1994 și până în prezent.

Locuitorii comunei beneficiază începând cu anul 1978 de o piață agroalimentară, unde producătorii își pot comercializa produsele în condiții optime.

Între anii 1961-1965 a fost construit căminul cultural, construcție care beneficiază de toate facilitățile necesare desfășurării în bune condiții a activităților culturale, a serbărilor organizate de către școlile generale din Slimnic și Timboiești cu ocazia diferitelor ocazii festive, cât și pentru organizarea unor alte activități activități cum ar fi: nunți, botezuri, etc. Tot în incinta acestui local își are sediul în prezent și biblioteca comunală.

Dintre construcțiile mai importante ridicate la nivelul comunei în ultima perioadă de timp amintim: piata comunală în 1978, blocul cu 4 apartamente ridicat în anul 1986 și ceva mai recent în anul 1993 actuala clădire în care își au sediul Romtelecom și Poșta Română.

Cap. IV. Activitatea administrativ-economică

Activitatea privind îngriirea sănătății pe raza comunei este desfășurată în cadrul dispensarului uman de un număr de 2 medici generaliști și 3 asistente medicale. Comuna beneficiază și de o farmacie umană.

În cadrul postului de poliție își desfășoară activitatea 3 agenți de poliție, activitatea acestora fiind concentrată pentru prevenirea și combaterea infracționalității și a criminalității, pentru asigurarea liniștei publice, pentru asigurarea unui climat optim de conviețuire și de respectare a legislației în vigoare.

Pentru o informare optimă și pentru asigurarea unui bagaj necesar de cunoștințe, la nivelul comunei funcționează o bibliotecă comunală care are un număr de aproximativ 7600 cărți într-un spațiu adecvat, cu cele mai bune condiții pentru studiu și lectură.

La nivelul comunei noastre întâlnim 5 culte religioase: ortodocși, ortodocși stil vechi, adventiști, penticostali și pocăiți care beneficiază de 5 biserici, dintre care 2 (cea adventistă și cea ortodocsă pe stil vechi) au fost construite după 1989.

În comună întâlnim o serie de societăți particulare sau de stat care ajută locuitorii în rezolvarea unor nevoi cotidiene, dintre acestea amintim:

- Agenția C.E.C.
- Poșta Română

Societățile comerciale care își desfășoară activitatea pe raza comunei noastre sunt orientate spre următoarele activități de bază:

- 1 societăți hoteliere
- 1 stații carburanți
- 1 societăți de confecții și tricotate
- 2 ateliere de tâmplărie
- 2 mori cereale
- 2 societăți agricole
- 10 magazine mixte
- 4 centre pentru desfacerea buteliilor de aragaz

Locuitorii comunei au în proprietate un număr de:

- 339 autoturisme
- 64 tractoare
- 5 camioane

În special după 1989, odată cu trecerea unei mari suprafețe agricole în proprietate particulară, locuitorii comunei s-au orientat și spre creșterea mai intensivă a animalelor, numărul acestora fiind în continuă creștere, cifrele aproximative situându-se în jurul următoarelor valori:

- bovine 250 capete
- oi 850 capete
- cai 110 capete
- păsări 20.000 capete
- porci 1.150 capete

Cap.V. Modernizare și ridicarea nivelului de trai

Locuitorii comunei, împreună cu conducerea primăriei tind spre asigurarea unor condiții de viață care să micșoreze decalajul dintre mediul rural și cel urban.

În acest sens în comuna noastră în ultimii ani abonații telefonici beneficiază de o centrală modernă care asigură accesul direct atât pe liniile interne cât și pe cele externe, cu servicii de foarte bună calitate.

Un număr de aproximativ 550 de familii s-au conectat la televiziunea prin cablu și antene digitate, beneficiind astfel de o gamă mult mai largă de programe din toate domeniile de activitate, care asigură o mai bună cunoaștere a realităților economice, sociale, politice, sportive asigurând un grad de informare ridicat.

Primăria Timboești a asigurat în anii trecuți organizarea unor cursuri în utilizarea calculatorului la care au participat un număr foarte mare de elevi și de adulți, dornici de a cunoaște și de a învăța lucruri noi și extrem de folositoare. O parte dintre elevii comunei beneficiază de calculatoare și acasă fiind astfel în permanentă legătură cu tot ceea ce este nou.

În cadrul Școlii Timboești se organizează ore de informatică pentru elevii din școală atât în programa școlară cât și ca opțional pentru elevii doritori, menționându-se că școala respectivă a fost dotată anul acesta cu 12 calculatoare de ultimă generație.

La nivelul comunei au fost dotate cu calculatoare prin grija primăriei: poliția, biblioteca cât și diversele compartimente din cadrul primăriei.

Se încearcă în permanență ca infrastructura să fie la un nivel cât mai bun, în situația în care nu s-a putut îmbunătăți aceasta, măcar să fie menținută la un nivel bun. Au fost pietruite toate drumurile care nu sunt asfaltate, au fost decolmatate toate șanțurile.

S-a construit printr-o finanțare SAPARD un pod peste pâraul Slimnic în locul celui vechi care devenise aproape impracticabil cât și modernizarea drumului Slimnic-Trestieni, cunoscându-se faptul că acesta este foarte greu accesibil în condiții atmosferice defavorabile.

Au fost finalizate lucrările de reabilitare și modernizare la Căminul Cultural Timboești, lucrări realizate din fonduri proprii ale Primăriei Timboești.

Este în curs de reabilitare localul școlii Timboești, unde s-au montat geamuri termopan, gresie, parchet, încălzire centrală. Deasemeni la școală se construiește o sală de sport și o grădiniță.

Se află într-o fază destul de avansată proiectul privind alimentarea cu apă a comunei și realizarea canalizării.

Deasemeni la nivelul comunei s-au primit fondurile necesare pentru asfaltarea unor drumuri laterale care la ora actuală sunt doar pietruite.

Fiind cunoscut faptul că principala activitate a locuitorilor din comuna noastră este cultivarea viței de vie, majoritatea proprietarilor acestei culturi, printr-o cultivare cât mai modernă, se încearcă păstrarea tradiției acestei comune cultivarea viței de vie, faima viticultorilor din comună fiind cunoscută la scară națională.

Prin activitatea dusă de către primărie și printr-o stransă legătură între toți factorii locali cu putere de decizie, printr-o stransă legătură între biserică, școală, poliție toți locuitorii comunei sunt părtași la eforturile făcute pentru modernizare și pentru creșterea nivelului general de trai.

Culegere date și redactare:
Antonache Iulius-Cătălin